

דברים בטקס הזיכרון בבית הספר הבונים ב- 22.5.09

המשורר נתן יונתן, ששכל את בנו ליאור ז"ל במלחמת יום-כיפור, כתב את השורות הבאות:

"אֲבִדְנוּ כָּל אֲשֶׁר יָקָר הָיָה
וְנִשְׁתַּוְּקָה אֶת הַמִּילִים שֶׁשִּׁכַּחְנוּ,
נֶעֱמִיד פָּנִים גָּאוֹת. נִלְמַד לַחַיּוֹת עִם הָאֲמֹת הַמֶּרֶה
וְכִמוֹ סַפְּנִים וְנִתְיָקִים נִפְלִיג, כָּאֵילוּ בְּלִי מוֹרָא,
לֵב-הַיָּם אֶל עֵין-הַסַּעֲרָה".

השורות הללו מבטאות היטב את רחשי הנפש השכולה, את מועקת האובדן שאין לו תמורה, המועקה המתמדת השוכנת עמוק בקרביים; ומנגד – את ההכרח לחיות עם השכול, לקום בכל בוקר מחדש, ללבוש פנים שאינם מסגירים את שברון-הלב, להתנהל כלפי-חוץ כאילו כרגיל, למרות שאין לו תקנה.

עמדתי בחיי לא אחת מול הורים שכולים, אלמנות ויתומים. ראיתיכם נושאים בגאון את אבלכם וכאבכם, ראיתי התמודדות רבת-עוצמה, כבוד, ואצילות-נפש הראויים להוקרה ולהערצה.

מידי שנה בשנה מקיים בית הספר הבונים את טקס יד לבנים המסורתי במהלכו מוענקים גביעי הוקרה לתלמידים שהצטיינו בפעילותם הספורטיבית. זהו מפעל הנצחה חי ונושם המשלב את זכר בוגרי בית הספר בהווה ובעשייה הבית ספרית. אני מוקיר מאוד את דרך ההנצחה והזיכרון ומודה לכם מאוד. בהתייחדנו היום עם בוגרות ובוגרי בית הספר הנופלים, בהם חברים אישיים, נושיט לכם אנו, תושבי קריית ביאליק, יד מחבקת ואוהבת לכם, למשפחות השכולות.

יהי זכר יקיריכם ברוך עם זכר כל שאר הנופלים במערכות ישראל. ננצור את זכרם בחיי התרבות והיצירה של עירנו קריית ביאליק.

אלי דוקורסקי

ראש העיר